

Không Phải Là Lúc

Nhịp nhàng

Nguyễn Đức Quang
Đà Lạt 1966

G C

1. Không phải là lúc cứ ngồi đặt vần
2. Không phải là lúc cứ ngồi chờ có
3. Công bằng nhân ái không phải là những

D G Em C

đề nữa rồi phải dùng bàn tay mà làm cho tươi
được tốt đẹp mà phải khởi từ nhọc nhăn hay nát
điều nói hoài mà tự trời cao vội vàng bay ngay

G G⁷ C

mới. Hàng chục năm qua ta ngồi ngó
bết. Nhìn về xa xăm tin rồng tự chúng
tới. Để tìm cho ra con đường thương mến

Bm Am

nhau nghi ngờ nhau khích bác nhau cho cay cho sâu cho thật
ta gây dựng nên chính chúng ta đi trong đêm đen ra bình
nhau ngang bằng nhau hãy bước ngay vô trong gian nan trong khổ

D⁷ G D⁷

đau. Không phải là lúc cứ ngồi mà cãi
minh. Không phải là lúc ta chờ người cứu
đau. Dân chủ tự quyết không phải là phép

G Em A⁷

suông. Không tin nơi nhau thế ta định nhờ ai dắt
luôn. Không ai cho ta cái sức mạnh mà ta chẳng
tiên. Đem ra rêu rao bốn năm ngày là ta có

D Bm Em

đầu? Thế giới ngày nay không còn ma quái thần tượng tàn
còn. Thế giới này sống không toàn lý thuyết bắng lời phẩm
liền. Lo công lợi chung không phải cao hứng một ngày vài

Am D7 G D7

rồi còn anh với tôi chúng ta đi tới bắng cái tầm thường
bình miệng tranh đấu suông bước đi khi chính mình đã đầy tự
ngày làm nên vẻ vang có chẳng khi chúng ta hết sợ thời

G G7 C

thôi.

tin. Đk: Làm việc đi không lo khen chê. Làm việc
gian.

Bm D7 G A7

đi hãy say và mê. Cứ bắt tay gan lì chúng ta giải

D7 G7 C

quyết. Minh chậm chân đi sau người ta. Còn ngồi

Bm

dây nghĩ lo viển vông thắc mắc ngại

Em D7 G

ngừng đến lúc nao mới làm xong.